

Expunere de motive :

În ultima perioadă de timp, se manifestă un fenomen deosebit de grav, atât pentru activitatea financiar-bancară în general, cât și ca fenomen social cu implicații în rândurile populației cu venituri mici.

Acest fenomen, cunoscut încă din cele mai vechi timpuri și denumit camătă, datorită vidului legislativ de după 1990, a căpătat amploare deosebită, existând astfel o circulație de monedă națională și valută care ocolește sistemul financiar bancar, scoțând din circuitul bancar foarte multe lichidități și ocolind sistemul de impunere fiscală pentru astfel de activități.

Cel mai grav este faptul că aceste împrumuturi cu camătă se acordă persoanelor fizice, care sub percepția unui împrumut de bani foarte facil și rapid, acceptă condițiile înrobitoare de dobânzi, care ajung uneori la nivel de 100 %/lună din suma împrumutată. Bazându-se pe credulitatea unui segment de populație, acești cămătari, speculează birocratia specifică sistemului nostru bancar și acordă împrumuturi cu garanții mascate, de regulă acte de vânzare-cumpărare pentru imobile care se fac de multe ori cu o acceptare tacită a notarilor publici.

Datorită condițiilor de împrumut foarte dure și a gradului mediu de înțelegere a fenomenului de camătă, foarte mulți cetățeni sunt păcăliți realmente de rapiditatea cu care se acordă "împrumutul" și de faptul că aceste acte mascate de împrumut se fac la birourile notariale, ducând în cea mai mare parte la pierderea locuinței cu care au garantat împrumutul cu dobânzile foarte mari și rămân pe drumuri, solicitând apoi sprijin organelor competente, care nu mai pot interveni în rezolvarea acestor situații.

Acest fenomen de camătă a fost întotdeauna privit ca o infracțiune, fapt dovedit de legislația interbelică prin Decretul lege nr.994/1931 (art.8-11) sau de Decretul lege nr.1700/1938 (art.6), sau de Codul Penal valabil în perioada comunistă, când camăta era considerată infracțiune și era pedepsită conform art.295 alin.d, cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Inexistența unei forme coercitive de pedeapsă pentru infracțiunea de camătă, a dus la proliferarea acestui fenomen și a imposibilității de pedepsire a celor care practică această îndeletnicire, deoarece încadrarea camătei la alte categorii de infracțiuni (gen înșelătorie), a fost practic imposibil de susținut într-o instanță și aproape în toate cazurile astfel de infracțiuni care au dus de multe ori la pierderi de locuințe pentru cei păcăliți, au rămas nepedepsite.

Față de această situație cred că se impune ca fenomeul camătei să fie din nou inclus în rândul infracțiunilor de drept comun și astfel să se poată reduce și chiar curma acest fenomen, care pe lângă pierderile economico-financiare pe care le produce, pe lângă distorsiunile produse sistemului bancar, are mari implicații sociale pentru populația care nu este pregătită încă pentru a înțelege utilitatea și siguranța unui împrumut realizat prin instituțiile financiar-bancare.

Deputat - MIRCEA TOADER

Deputat - ANCA BOAGIU

